

Nimityksiä

Valtion taloudellisen tutkimuskeskuksen (VATT) tutkimusjohtajien paikoilla on viime aikoina ollut runsaasti vaihtuvuutta. KTT *Juha Honkatukia* on nimitetty tutkimusjohtajan viiden vuoden määräaikaiseen virkaan 1.1.2002 alkaen alueelle III: Infrastruktuurit, ympäristö ja talous. *Seija Ilmakunnas* on siirtymässä Eläketurvakeskuksen tutkimusosaston päälliköksi 1.1.2002 lähtien. *Seija Ilmakunnas* on tätä ennen hoitanut tutkimusjohtajan virkaa VATT:ssa tutkimusalueella I: Verotus, sosiaaliturva ja työmarkkinat. Näin jo kolme tutkimusjohtajan virkaa neljästä on tullut hakuun tai täytetty viimeisen vuoden aikana kun *Aki Kangasbarju* nimitettiin vuoden 2001 alusta tutkimusjohtajaksi tutkimusalueelle IV: Hyvinvointivaltion palvelurakenne ja aluekehitys.

Seija Parviainen on nimitetty valtiovarainministeriön kansantalousosastolle neuvottelevaksi virkamieheksi ajalle 1.12.2001–30.4.2003. Hänen sijaisekseen vanhemmaksi tutkijaksi Palkansaajien tutkimuslaitokseen on nimitetty *Heikki Taimio* Joensuu yliopistosta.

FCER

Helsingin yliopistolla, Svenska Handelshögskolanilla, Helsingin kauppakorkeakoululla ja Valtion taloudellisella tutkimuskeskuksella on käynnissä hanke yliopistojen kansantaloustie-

teen laitosten ja VATT:n muuttamiseksi yhteisiin tiloihin. Näitä yhteisiä tiloja on kaavailtu Helsingin yliopiston omistamaan kiinteistöön nykyisen Eläinmuseon yhteydessä Arkadiankadulla. Kiinteistön laajennuksen myötä tiloihin muuttaisi ja sinne perustettaisiin yhteinen taloustieteellinen tutkimuskeskus, jonka työntekijänä on Finnish Center for Economic Research (FCER). Kaiken kaikkiaan tiloihin maajoittuisi n. 150 ekonomistia. Hanke on vireillä ja kaavailut muuton ajankohdasta sijoittuvat vuoden 2004 alkuun.

Ovatko ekonomistit yksi ääni?

Kun kahdeksasta taloustieteen professorista useimmat ovat sitä mieltä, että uudella Suomen Pankin johtajalla tulee olla takanaan ura pankissa tai akateemisen ekonomistin pätevyys, kuinka hyvin tämän otoksen perusteella voidaan vetää johtopäätöksiä kaikkien taloustieteen professoreiden tai yleensä ekonomistien käsityksistä? Onko otos riittävä, jos mielipiteen takana on ollut esimerkiksi 6 professoria, jollainen olisi uutisen raportoima selkeä enemmistö? Ottamatta kantaa parlamentarismien rooliin rahapolitiikassa tai Suomen Pankin nykyiseen ja tulevaan rooliin EKP:ssa, pohtivat monet sitä, ovatko professorit todella aktivoituneet poliittisesti viime aikoina. Toinen tul-

kinta näkee taloustieteilijät ammattikuntansa puolestapuhujina samaan tapaan kuin mikä tahansa ammattiliitto. Taloustieteen professoreiden mielipiteet julkaistiin Väli-Suomen sanomalehtien Sunnuntaisuomalaisessa 18.11.2001 ja ainakin television iltauutiset välittivät tiedon samana iltana valtakunnalliseen jakeluun. Professoreiden nimistä esille nousi professori *Vesa Kanniainen*, jonka mukaan taloustieteellinen peruskoulutus on välttämätön rahapolitiikan ymmärtämiseksi.

XXIV Kansantaloustieteen päivät 2002 Mikkelissä

XXIV Kansantaloustieteen päivät järjestetään Mikkelissä 7.–8.2.2002 yhteistyössä Helsingin kauppakorkeakoulun Mikkelin kampuksen kanssa. Esitykset kaikilta taloustieteen osa-alueilta ovat tervetulleita. Alustajiksi aikovia pyydetään toimittamaan oleellisilta osiltaan valmiit esitykset 4.1.2002 mennessä Seuran sihteerille tai johtokunnan jäsenille. Lisätietoja päivistä löytyy Taloustieteellisen seuran verkkosivuilta osoitteesta <http://www.taloustieteellinenseura.fi/ktpaivat2002>.

Päivien plenum-esitelmän pitää professori *Martin Dufwenberg* (Tukholman yliopisto) aiheesta ”Primer on Experimental Economics”. Torstai-iltapäivänä ohjelmaan kuuluu paneelikeskustelu otsikolla ”Kokemuksia ja näkemyksiä aluepolitiikasta EU-Suomessa”, keskustelijoina eturivin aluetalouden tuntijat julkishallinnosta ja akateemisesta maailmasta.

Institutionaalisen taloustieteen verkosto

Suomessa tehdään kansantaloudellista tutkimusta ja tutkitaan kansantaloudellisia ilmiöitä

monilla eri tahoilla ja menetelmillä. ”Institutionaaliseksi taloustieteeksi” voidaan kutsua sellaisia lähestymistapoja, jotka korostavat taloudenpitäjien käyttäytymisen ymmärtämistä, oikeudellisten ja muiden instituutioiden tuntemusta sekä kehityksen historiallisen ulottuvuuden huomioonottamista. *Geoffrey M. Hodgson* käyttää termiä kirjassaan *Evolution and Institutions* (Edward Elgar 1999). Dosentti *Martti Vihanto* Turun kauppakorkeakoulusta on perustanut verkoston, jonka tarkoituksena on edistää institutionaalisen taloustieteen tutkimusta Suomessa.

Institutionaalisen taloustieteen verkosto pyrkii herättämään kriittistä keskustelua kansantaloustieteen nykytilasta ja yhdistämään voimia tieteenalan uudistamiseksi. Verkoston jäseniksi voivat liittyä eri alojen tutkijat, jotka tuntevat taloustiedettä ja haluavat kehittää jotakin sen osaa innovatiivisesti. Verkosto toimii Internet-osoitteessa www.tukkk.fi/yltalous/kt/mvihanto. Siinä oli marraskuun lopussa 14 jäsentä, jotka edustavat useita eri tieteenaloja ja tutkimusalueita. Esimerkkeinä voidaan mainita taloushistoria, taloussosiologia, oikeustaloustiede sekä kokeellinen, evolutionaarinen ja itävaltalainen taloustiede.

Taloudelliset ennusteet ja isännän ääni

Periaatteelliset kysymykset taloudellisen tutkimuksen riippumattomuudesta, objektiivisuudesta ja yleensäkin tutkimuksen etiikasta ovat nousseet julkiseen keskusteluun lausunnoissa Metsäntutkimuslaitoksen (METLA) suhdanneennusteista. Asiasta raportoivat Taloussanommat (14.11.2001, 15.11.2001) ja Helsingin Sanomat (15.11.2001). Metsäteollisuus on arvostellut METLA:n ennusteita, joissa on mm. ennustet-

tu yksittäisten paperilaatujen hinnanpudotuksia. Metsäyhtiöt ovat nähneet ennusteista voivan olla jopa haittaa. METLA:n johtokunnan puheenjohtaja, kansliapäällikkö *Erkki Virtanen* asettui kiistassa metsäyhtiöiden kannalle vastustamaan ennusteiden tekoa, koska suuret, pörssissä noteeratut metsäyhtiöt katsoivat niistä olevan haittaa. METLA:n ennusteita puolustamaan nousivat maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä* sekä METLA:n ylijohdaja *Eljas Pohjala*. Taloussanomien pääkirjoitus (15.11.) piti myös metsäteollisuuden reagointia erikoisena hankkeena. Ennusteiden on nähty palve-

levan muitakin osapuolia kuin teollisuutta. Myös kysymys hyvistä ja huonoista ennustemenetelmistä nousi keskustelussa esiin. METLA:n ennusteita on kritisoitu samaan tapaan kuin muidenkin ennusteiden luotettavuutta. Aiemmin tietoja kerättiin tehtaanjohtajilta, mutta nykyisin työ tehdään ilmeisesti muiden talouden indikaattoreiden avulla. Erään kommentin mukaan tällainen kirjoituspöytätyö saa enemmän painoa kuin se ansaitsee. Usko riippumattomaan tarkkailuun ja sen merkitykseen ei ole nyky-Suomessa siis vielä itsestään selvä. □